Den 6. oktober 2014 blev i sag nr. 85685:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne har hjemforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. De klager ved deres advokat over, at selskabet har afvist at betale merudgifter til kørsel efter statens høje takst i hele den periode, hvor de var genhuset i eget sommerhus.

Selskabet har udbetalt 7.162,50 kr. i erstatning for merudgifter til kørsel i ugerne 7-10/2013, hvilket er beregnet ud fra statens høje takst (3,82 kr./km) med henvisning til, at selskabet og klagerne havde en særlig aftale herom.

Selskabet har udbetalt 32.482,50 kr. i erstatning for merudgifter til kørsel i ugerne 11-26/2013, hvilket er beregnet ud fra statens lave takst (2,13 kr./km). Selskabet har henvist til, at klagerne herved har fået dækket deres faktiske ekstraudgifter.

Selskabet har afvist at yde dækning for merudgifter til kørsel efter uge 26/2013 med henvisning til, at klagerne ikke har dokumenteret, at genhusning har været nødvendig herefter.

Klagernes advokat har i brev af 28/1 2014 til nævnet anført følgende:

> ”[Torsdag] den 14. februar 2013 opstod der vandskade i [klagernes] lejlighed. Ejendommens husforsikring har ydet dækning i relation til udgifterne til udbedring af selve vandskaden.

[Klagernes] lejlighed var som følge af vandskaden ubeboelig fra den 14. februar 2013 til den 1. september 2013, og de var derfor berettiget til at blive genhuset i denne periode.

[Klagerne] drøftede genhusning med Topdanmark Forsikring A/S, men valgte i stedet at bo i deres sommerhus ved …, selvom dette medførte en del besvær for dem.

Som følge af at [klagerne] måtte bo i deres sommerhus i denne periode, har de haft merudgifter til transport til og fra arbejde, da de arbejder i ...

[Klagerne] har således kørt 200 km hver dag for at komme på arbejde, og de har dermed haft en forøget transporttid på i alt 2 timer hver dag.

[Klagerne] har i de 22 uger, hvor de har været nødsaget til at bo i deres sommerhus som følge af vandskaden den 14. februar 2013, måttet køre i alt 21.250 km fordelt på deres to biler.

De fik i de første tre uger erstattet deres merudgifter til kørsel efter statens høje takst på 3,82 kr. pr. km af Topdanmark Forsikring A/S.

Topdanmark Forsikring A/S valgte imidlertid efterfølgende kun at erstatte udgifterne til kørsel efter statens lave takst på kr. 2,13 pr. km.

Topdanmark Forsikring A/S fremsendte i den forbindelse sine retningslinjer for udbetaling af merudgifter til kørsel til [klagerne]. Disse retningslinjer fremlægges som bilag ...
…
Der fremgår følgende af Topdanmark Forsikring A/S' retningslinjer for udbetaling af merudgifter til kørsel, jf. bilag …:

> **'Statens lave takst**
> Benyttes ved afregning i skadessager overfor kunden/skadelidte mv.
> Hovedreglen er at man får udbetalt den lave takst, som yder dækning for de variable udgifter ved bilkørsel, nemlig benzin, reparation og dækslid.
>
> **Statens høje takst**
> For at man kan få udbetalt den høje sats, kræves det, at tjenestestedet har udstedt en såkaldt skriftlig kørselsbemyndigelse, hvilket kan ske, hvis der er tale om regelmæssig kørsel af større omfang og/eller speciel art.
> Gennem den høje sats ydes tillige delvis dækning for de faste udgifter, der er forbundet med at holde bil, nemlig afskrivning, forretning, forsikring, vægtafgift samt parkering o.lign.' [Min understregning]

I forhold til kravet om skriftlig kørselsbemyndigelse gøres det gældende, at dette krav ikke finder anvendelse i forsikringsmæssige sammenhænge, idet der ikke er et tjenestested, der kan udstede en sådan bemyndigelse. Det afgørende er derimod, om der er tale om regelmæssig kørsel af større omfang og/eller speciel art.

Det gøres overordnet gældende, at [klagerne] er berettiget til udbetaling af merudgifter til kørsel efter den høje takst på 3,82 kr. i hele den periode, hvor de har været nødsaget til at bo i deres sommerhus som følge af vandskaden den 14. februar 2013.

Det gøres således gældende, at [klagerne] har foretaget regelmæssig kørsel af større omfang, idet de har været nødsaget til at køre i alt 21.250 km for at komme til og fra arbejde, mens de har boet i deres sommerhus.

Det gøres endvidere gældende, at Topdanmark Forsikring A/S har accepteret, at [klagerne] er berettiget til udbetaling af merudgifter til kørsel efter den høje takst på 3,82 kr., idet Topdanmark Forsikring A/S selv har anvendt den høje takst ved udbetaling af merudgifter for kørsel i de første tre uger, hvor [klagerne] måtte bo i deres sommerhus.

Afslutningsvist bemærkes, at Topdanmark Forsikring A/S indtil nu kun har udbetalt merudgifter til kørsel frem til den 21. juni 2013. [Klagerne] kunne imidlertid først flytte tilbage til deres lejlighed den 1. september 2013.

Topdanmark Forsikring A/S mangler således at udbetale merudgifter til kørsel til [klagerne] for ugerne 27, 28 og 32-35. Da [klagerne] afholdt ferie i ugerne 29-31, kræves der ikke udbetaling af merudgifter ved kørsel i denne periode."

Selskabet har i brev af 7/2 2014 til nævnet anført følgende:

"Sådan har vi behandlet sagen
Klager anmeldte den 18. februar 2013 telefonisk til selskabet, at der var sket vandskade i deres lejlighed den 14. februar 2013 og at de skulle genhuses i 2-3 uger pga. skaden. Der blev i den forbindelse aftalt, at klagerne ville bo i deres sommerhus imod at de fik dækket deres ekstra kørsel, forbrug mm. Bygningstaksator aftalte derfor med klagerne, at de ville få 3 ugers kørselsgodtgørelse til Statens høje kørselstakst.

Efterfølgende viste det sig, at skaden var mere omfattende end først antaget og derfor ville klagerne få yderligere kørselsomkostninger end først antaget. I den forbindelse gjorde selskabet klagerne opmærksomme på, at yderligere ekstraomkostninger til kørsel, ville blive erstattet efter Statens lave kørselstakst. For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at klagerne selv har ønsket at bo i deres sommerhus mens skaden blev udbedret.

Selskabet har erstattet klagernes ekstra kørsel ud fra Statens høje takst i de 3 uger genhusningen forventedes at vare (ugerne 7-10), grundet særlig aftale herom i alt 7.162,50 kr. Denne aftale er indgået på baggrund af, at genhusningen forventedes afsluttet herefter. Der var således tale om en ekstraordinær aftale. Efterfølgende viste det sig, at genhusningen skulle forlænges grundet omfanget af skaden og selskabet gjorde derfor klagerne opmærksomme på, at deres ekstra kørselsomkostninger ville blive godtgjort ud fra Statens lave kørselstakst. Selskabet har i den forbindelse udbetalt 32.482,50 kr. i kørselsgodtgørelse for ugerne 11-26. Da 'genhusningen' er ophørt pr. 30. juni 2013, har selskabet derfor afvist at yde yderligere kørselsgodtgørelse.

I forbindelse med en skade, der er dækket af forsikringen, betaler selskabet ud over forsikringssummen rimelige, nødvendige og dokumenterede merudgifter til

3. Genhusning og opmagasinering i indtil 1 år, jf. vilkårene side 16 pkt. 18.B.3

Med nødvendige merudgifter forstås udgifter som klagerne bliver påført pga. skaden, i dette tilfælde ekstra omkostninger til kørsel. Disse udgifter skal være rimelige, for at de er dækket af forsikringen.

Ekstra kørselsomkostninger godtgøres ud fra Statens lave takst
Statens lave takst lyder på 2,13 kr./km i 2013 og 2,10 kr./km i 2014. Den lave takst udligner de variable udgifter forbundet med bilkørsel, dvs. udgifter til benzin, dækslid og reparation. Da klagerne har fået en godtgørelse for ekstra kørsel ud fra Statens lave takst, har de derfor

fået dækket deres ekstra udgifter i forbindelse med skaden og selskabet finder derfor ikke, at de har krav på yderligere kørselsgodtgørelse.

Statens høje takst lyder på 3,82 kr./km i 2013 og 3,73 kr./km i 2014. Den høje takst yder delvis dækning for de faste udgifter, herunder afskrivning, forsikring, vægtafgift, parkering og lignende, dvs. udgifter forbundet med vedligeholdelse/opretholdelse af bilkørsel. Da forsikringen alene dækker den direkte skade, vil sådanne udgifter ikke være dækket. Danske Forsikring finder derfor ikke, at Statens høje takst kan betragtes som en rimelig merudgift, hvorfor det er selskabets praksis, at ekstra kørsel erstattes ud fra Statens lave takst. Dette er også i overensstemmelse med Ankenævnets praksis på området. Vi henviser i den forbindelse til kendelserne 71816, 69673, 56681 og 43648. I samme forbindelse henviser vi til Forsikringsaftalelovens § 39, hvorefter forsikringstagerne skal stilles som om skaden ikke var sket, dvs. erstatning ydes for de faktisk afholdte udgifter.

Som det fremgår af den fremsendte retningslinje, ydes Statens høje takst alene såfremt tjenestedet har udstedt skriftlig kørselsbemyndigelse, hvilket ikke er tilfældet i denne sag, hvor der er tale om ekstra kørsel pga. en skadesag. Dette bekræfter netop, at den høje takst ikke anvendes ved skadesager.
Der er derfor ikke tale om regelmæssig kørsel af større omfang i forbindelse med en kørselsbemyndigelse udstedt af tjenestedet.

Endelig er der ikke indgået en særskilt aftale omkring dækning af ekstra kørselsomkostninger til Statens høje takst ud over den særlige aftale der blev indgået for de oprindelige 3 uger, hvorfor vi fastholder, at den ekstra kørsel godtgøres ud fra Statens lave takst.

Klager skal dokumentere sit krav
Det påhviler klager at dokumentere eller sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav. Dette følger af Ankenævnets praksis samt af klagers forsikringsvilkår side 16 pkt. 17.E.

Da klagerne ikke har dokumenteret, at de faktiske afholdte udgifter overstiger det udbetalte beløb samt ikke har løftet bevisbyrden for, at der er indgået en særskilt aftale for hele perioden ang. dækning til den høje takst, finder vi ikke, at klagerne har krav på yderligere godtgørelse udover den allerede udbetalte erstatning opgjort efter den lave takst.

Yderligere finder vi ikke, at klagerne har dokumenteret, at genhusning også har været nødvendig i ugerne 27-28 og 32-35 som anført af klagerne. Samtidig kan vi oplyse, at klagerne valgte at ombygge/renovere deres køkken i forbindelse med skaden og den mertid der har været pga. ombygningen, er ikke en del af skaden. Der er alene dækning for klagernes kørselsomkostninger i den periode, der vedrører reparation af skaden/køkkenet og dermed ikke dækning for kørselsomkostninger for den yderligere periode, der vedrører ombygningen. Taksator har oplyst, at såfremt klager havde valgt en reparation af det beskadigede køkken, ville lejligheden have været indflytningsklar pr. 30. juni 2013. Vi må derfor afvise at yde kørselsgodtgørelse for den yderligere periode, der ikke vedrører skaden.

Vi fastholder vores afgørelse i sagen
Selskabet finder ikke, at klager har løftet sin bevisbyrde for, at selskabet har accepteret at betale kørsel efter den høje takst for hele perioden samt at 'genhusning' i relation til skaden har været nødvendig efter uge 27 og vi fastholder derfor, at vi ikke kan udbetale yderligere erstatning i sagen."

5. 85685

Klagernes advokat har i brev af 6/3 2014 til nævnet bl.a. bemærket følgende:

> ”Det bestrides, at [klagerne] telefonisk skulle have oplyst til Topdanmark Forsikring A/S, at der alene skulle ske genhusning i 2-3 uger i forbindelse med anmeldelsen af skaden.
>
> De udtalte sig således ikke om, hvor længe det kunne forventes, at der skulle ske genhusning. Henset til omfanget af vandskaden den 14. februar 2013 burde det under alle omstændigheder fra start af have stået klart for Topdanmark Forsikring A/S, at det ville tage meget længere tid end 2-3 uger at reetablere [klagernes] lejlighed.
> …
> [Klagerne] indhentede efter anmeldelsen af skaden et tilbud på genhusning, og det ville koste omkring 25.000 kr. om måneden. Det bemærkes i den forbindelse, at [klagernes] overbo også måtte genhuses i forbindelse med vandskaden, og at udgiften hertil var 25.000 kr. om måneden.
>
> De drøftede efterfølgende genhusning med Topdanmark Forsikring A/S, og da sagsbehandleren hos Topdanmark Forsikring A/S mente, at udgifterne ved genhusning var meget høje, valgte [klagerne] at bo i deres sommerhus i stedet for.
>
> Det bestrides, at det herefter blev aftalt med bygningstaksatoren, at [klagerne] ville få 3 ugers kørselsgodtgørelse til statens høje kørselstakst på 3,82 kr. pr. km. Dette blev derimod aftalt med …, der var sagsbehandler på sagen hos Topdanmark Forsikring A/S.
>
> [Klagerne] fik i den forbindelse ikke oplyst, at de efterfølgende kun ville få udbetalt godtgørelse efter statens lave takst på kr. 2,13 pr. km., og at det kun var i en begrænset periode, at de ville få godtgørelse efter statens høje takst. Dette blev de således først gjort bekendt med efter, at Topdanmark Forsikring A/S påbegyndte udbetaling af godtgørelse efter statens lave takst.
>
> Det bestrides herefter, at der var tale om en særlig aftale, der alene blev indgået, fordi at genhusningen forventedes afsluttet efter 2-3 uger.
> …
> Det bestrides således, at udbetalingen af merudgifter til kørsel efter statens lave takst til 2,13 kr. medfører, at de har fået dækket deres ekstra udgifter i forbindelse med skaden, og at de derfor ikke har krav på yderligere kørselsgodtgørelse.
> …
> Det bestrides herudover, at [klagerne] ikke har dokumenteret, at genhusning har været nødvendig i ugerne 27-28 og 32-35. Det er korrekt, at [klagerne] i forbindelse med udbedringen af skaden valgte at renovere deres køkken. Det bestrides imidlertid, at såfremt de havde valgt en reparation af det beskadigede køkken, ville lejligheden have været indflytningsklar den 30. juni 2013.
>
> Det bemærkes i den forbindelse, at hverken tømrer- eller elentreprisen var gjort færdig på dette tidspunkt, ligesom lejligheden heller ikke var blevet færdigmalet.
>
> Herudover bemærkes det, at lejligheden oven over [klagernes] lejlighed ligeledes måtte udbedres i forbindelse med vandskaden den 14. februar 2013.
>
> Denne lejlighed var også først klar til indflytning den 1. september 2013, uanset at der ikke i denne lejlighed blev foretaget en renovering af køkkenet.”

I brev af 24/3 2014 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

> "I forbindelse med advokatens brev har vi igen bedt taksator kommentere på, hvornår lejligheden ville have været indflytningsklar, såfremt klagerne ikke havde valgt at renovere lejligheden i forbindelse med reparationen. Taksator fastholder, at lejligheden ville have stået indflytningsklar pr. 30. juni 2013, men at den forlængede periode skyldes ventetider pga. ombygningen. Taksator har i den forbindelse oplyst, at klagernes køkken var lettere beskadiget og at der var tale om et ældre køkken. At overboens lejlighed først var indflytningsklar på et senere tidspunkt skyldes bl.a. det forhold, at deres lejlighed var mere skaderamt end klagernes."

Klagernes advokat og selskabet har ved breve af henholdsvis 24/3 2014 og 4/4 2014 fremsendt yderligere korrespondance i sagen.

Forsikringsbetingelserne indeholder følgende bestemmelser:

> **"18. Udgifter til redning, oprydning og flytning**
> …
> **B** I forbindelse med en skade, der er dækket af forsikringen, betaler vi ud over forsikringssummen rimelige, nødvendige og dokumenterede merudgifter til
> 1. Redning, bevaring og oprydning efter skaden.
> 2. Ud- og indflytning.
> 3. Genhusning og opmagasinering i indtil 1 år. Besparelser eller erstatning fra anden side vil blive modregnet.
>
> **C** Hvis en lejer, andelshaver eller ejerlejlighedsindehaver som følge af en skade, der ville være dækket af en sædvanlig bygningsforsikring, er ude af stand til at bebo sin helårsbolig, og udgifterne ikke kan forlanges afholdt af ejeren, betaler vi udgifterne som nævnt under pkt. B."

Nævnet udtaler:

Parterne aftalte kort efter den skete vandskade, at klagerne skulle genhuses i eget sommerhus, og i ugerne 7-10/2013 blev der ydet dækning for merudgifter til kørsel til arbejde efter statens høje km-takst.

Idet klagerne herefter stadig var genhuset, påbegyndte selskabet fra uge 11/2013 at udbetale erstatning for merudgifter til kørsel efter statens lave km-takst.

Nævnet finder, at parternes aftale om genhusning i eget sommerhus må ses som et hele, som klagerne har indrettet sig efter. Klagerne har på sin side bl.a. accepteret praktiske ulemper ved i perioden at bo langt fra deres arbejde, og selskabet har på sin side bl.a. sparet visse udgifter ved, at klagerne boede i eget sommerhus.

Nævnet finder, at selskabet ikke har godtgjort, at selskabet tilstrækkelig klart har meddelt klagerne, at den samlede genhusningsordning ikke var acceptabel for selskabet efter uge 10, eller at selskabet på dette tidspunkt gik i dialog med klagerne med henblik på at etablere en ny aftale.

Nævnet finder på den baggrund, at klagerne har haft en berettiget forventning om, at deres fortsatte genhusning i eget sommerhus indebar, at selskabet dækkede deres merudgifter til kørsel efter statens høje km-takst, som selskabet også havde gjort i ugerne 7-10/2013.

Nævnet finder derfor, at selskabet skal erstatte klagernes merudgifter til kørsel efter statens høje km-takst for ugerne 11-26.

Det fremgår sagen, at klagerne fik foretaget en renovering af køkkenet i forbindelse med udbedringen af vandskaden. Nævnet finder, at klagerne ikke på det foreliggende grundlag har sandsynliggjort, at de ikke ville have kunnet flytte tilbage i lejligheden pr. 30/6 2013, såfremt deres køkken ikke var blevet renoveret.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde erstatning for merudgifter til kørsel efter uge 26/2013.

8. 85685

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal anerkende, at klagerne er berettiget til erstatning for merudgifter til kørsel i ugerne 11-26/2013 efter statens høje km-takst.

Klagerne får ikke medhold i øvrigt.

Poul Sørensen